

да го прочета, като у никого нѣма свещъ, нито огънь нѣкжде гори. Малко по-нататъкъ, при единъ постъ, видѣхъ да гори огънь, отидохъ тамъ и го прочетохъ. Въ него се казваше:

— 42 —

„Воеводата на доброволческата чета!
Веднага тръгнете съ четата си за Княжевацъ,
тъй като ни заплашва голѣма опасностъ отъ Нишъ!
19 VII 1876 г. *служебно* Комендантъ на лагера
лагера при Корито *бързо* артилерийски поручикъ
Михаило Нешичъ“

По това се съветвахме съ дѣда Желя що да се прави и най-после заключихме, че тъй като нашиятъ воевода го нѣма, да почакаме до утре, докато дойде.

Нощта прекарахме спокойно.

Лагеръ при Кадж боазъ
19 VII 1876 г.
понеделникъ

Съ зората станехме; току-що подѣлихме на хората хлѣба и месото, дойде втора заповѣдь отъ коменданта на лагера да не се бавимъ нито часъ, а веднага да тръгнемъ за Княжевацъ.

Почнахме да се готвимъ; ето и самиятъ комендантъ дойде на конь и ни помоли колкото може по-скоро да идемъ въ Княжевацъ; той каза, че е получилъ съобщение, че турцитѣ сж нападнали на нашитѣ при Пандирало и че

— 43 —

боятъ е траялъ пълни два дни, че сърбитѣ сж отстѣпили, а турцитѣ навлѣзли въ Сърбия и че досега запалили повече отъ 10 сръбски села, а сега вървятъ право ва Княжевацъ.

Като чухме това, веднага тръгнахме, минахме презъ лагера и село *Корито* ²¹⁾, а около пладне срещнахме нашия воевода, който се връщаше отъ Княжевацъ къмъ насъ. Той ни потвърди всичко, което комендантътъ на лагера ни каза за турцитѣ тази сутринь.

Дойдохме до с. Петруша, гдето имахме голѣма почивка. Следъ три часа почивка тръгнахме за Нови ханъ, гдето стигнахме въ около 5 часа. Тукъ хората починаха малко, даде имъ се и по малко ракия, а следъ това се упжихме за Княжевацъ. Късна нощъ бѣ, когато стигнахме до втория мостъ, водещъ за Княжевацъ. Тукъ трѣбваше да ношуваме, но кой ще спи? Погледнахме надъ Княжевацъ и видѣхме *Поповъ*

²¹⁾ Старо корито.